

Zaaknummer : 2014/048 en 048.1
Rechter[s] : mr. H. Troostwijk
Datum : 28 februari 2014
Partijen : Verzoeker tegen CBE Erasmus Universiteit Rotterdam
Trefwoorden : Beoordeling, hertentamen, kortsluiting, voorlopige voorziening
Artikelen : Awb artikel 8:4 lid 3 onderdeel b, 8:81, 8:86
Uitspraak : Ongegrond; verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen : [naam 2], adviseur onderwijs binnen het Erasmus MC met als aandachtsgebied toetsing, (hierna: [naam 2]) is in haar notitie van 14 november 2013 namens de examencommissie ingegaan op de kwaliteit van het hertentamen en de cesuur die daarbij is toegepast. In deze notitie is onder meer vermeld dat het Erasmus MC een aantal indicatoren hanteert om de kwaliteit van een toets achteraf te borgen: betrouwbaarheid, het discriminerend vermogen, de moeilijkheidsgraad en de toetsomvang in punten uitgedrukt. Op grond van de toets- en itemanalyse is er volgens [naam 2] geen reden om te twijfelen aan de kwaliteit van tentamen 1C1 in het studiejaar 2012-2013, zowel wat betreft het reguliere tentamen als de herkansing. [naam 2] wijst er verder op dat bij de tweede maal dat een tentamen wordt afgenomen binnen hetzelfde studiejaar dezelfde 'procentuele' cesuur wordt gehanteerd als bij de eerste keer dat het tentamen in hetzelfde studiejaar werd gehouden, opdat van studenten in de tweede mogelijkheid eenzelfde beheersingsniveau van de stof wordt gevraagd als van studenten tijdens de eerste tentamenmogelijkheid is gevraagd. Voorwaarde om met dezelfde 'procentuele' cesuur te werken is dat de tentamens van de eerste en tweede tentamengelegenheid binnen één academisch jaar onderling uitwisselbaar zijn. Vijf instrumenten waarmee binnen de opleiding Geneeskunde wordt gewerkt om dat te waarborgen zijn: het werken met een toetsmatrijs, de beoordeling van de vraagconstructie, het bespreken van de tentamens in een tentamenteam, het tegelijkertijd inleveren van de vragen om beide tentamens gelijktijdig te kunnen samenstellen, en de controle op extreme waarden van de indicatoren in de toets- en itemanalyse. Zo is onder meer alertheid geboden bij de extreme waarde dat 100% van de studenten is gezakt. De toets- en itemanalyse van het hertentamen geeft geen aanleiding de cesuur aan te passen. Er is geen sprake van extreme waarden, aldus [naam 2]. Het hiervoor weergegeven beleid is niet onredelijk. Voorts heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat dit beleid bij het hertentamen onjuist is toegepast. Hetgeen de door verzoeker meegebrachte toetsdeskundige, drs. J.D. Huizinga, in zijn stukken en ter zitting in dit kader naar voren heeft gebracht, leidt niet tot een ander oordeel. Derhalve heeft verweerder terecht overwogen dat geen grond bestaat voor het oordeel dat de examencommissie bij het hertentamen niet in redelijkheid heeft kunnen vasthouden aan de cesuur die is gehanteerd bij het reguliere tentamen dat in hetzelfde studiejaar is afgenomen.

PROCES-VERBAAL van de mondelinge uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonend [naam woonplaats], verzoeker,

en

het College van Beroep voor de Examens van de Erasmus Universiteit Rotterdam,
verweerder,

Openbare zitting gehouden op 28 februari 2014 om 10:00 uur.

Tegenwoordig:

mr. H. Troostwijk	voorzitter
mr. J. Oudeboon-van Rooij	waarnemend secretaris

Verschenen:

Verzoeker, bijgestaan door mr. W. Brussee, advocaat te Den Haag, en vergezeld door
drs. J.D. Huizinga;

Verweerder, vertegenwoordigd door mr. drs. W. Kleinjan, secretaris;

De examencommissie Geneeskunde (hierna: de examencommissie), vertegenwoordigd
door dr. A.P.J. Klootwijk, voorzitter, mr. C.J. Bax, vicevoorzitter, en dr. ir. L.J. Blok, lid.

=====

Bij beslissing van 20 augustus 2013 heeft de examinerator van het vak 1C1 aan verzoeker
voor het door hem op 15 juli 2013 gemaakte hertentamen (hierna: het hertentamen) het
cijfer 5,4 toegekend. Bij beslissing van 29 augustus 2013 heeft de examencommissie
verzoeker een negatief bindend studieadvies gegeven. Het beroep richt zich tegen de
uitspraak van 13 januari 2014, waarbij verweerder het door verzoeker tegen voormelde
beslissingen ingestelde beroep ongegrond heeft verklaard. Verzoeker heeft de voorzitter
verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De voorzitter:

I. verklaart het beroep ongegrond;

II. wijst het verzoek af.

Daartoe wordt het volgende overwogen.

In dit geval kan nader onderzoek redelijkerwijs niet bijdragen aan de beoordeling van de
zaak en bestaat ook overigens geen beletsel om met toepassing van artikel 8:86, eerste
lid, van de Algemene wet bestuursrecht, gelezen in verbinding met artikel 7.66, tweede
lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek onmiddellijk
uitspraak te doen in de hoofdzaak.

Verzoeker betoogt dat verweerder niet heeft onderkend dat de examencommissie niet
inzichtelijk heeft gemaakt op welke wijze het hertentamen is getoetst, nu hij niet de
beschikking heeft gekregen over de documenten "Referentiekader Toetsing en Verzoeker
betoogt dat verweerder niet heeft onderkend dat de examencommissie niet inzichtelijk
heeft gemaakt op welke wijze het hertentamen is getoetst, nu hij niet de beschikking
heeft gekregen over de documenten "Referentiekader Toetsing en Examencommissie" en
"Transparant Toetsen".

De voorzitter volgt verzoeker niet in dit betoog, nu uit het dossier blijkt dat
eerstgenoemd document via internet vrij toegankelijk is en verzoeker in het bezit is
gesteld van de bij laatstgenoemd document behorende bijlage "Van itemanalyse tot
cijfer", welke bijlage de kern van het toetsbeleid van het Erasmus MC vormt.

Voorts betoogt verzoeker dat verweerder ten onrechte heeft overwogen dat geen grond
bestaat voor het oordeel dat de examencommissie bij het hertentamen niet in
redelijkheid heeft kunnen vasthouden aan de cesuur die is gehanteerd bij het reguliere
tentamen dat in hetzelfde studiejaar is afgenomen. Volgens verzoeker had de
examencommissie de cesuur van het hertentamen moeten aanpassen in verband met het
verschil tussen het slagingspercentage van het reguliere tentamen, ca. 70%, en dat van

het hertentamen, ca. 30%. Daartoe verwijst hij naar het door de examencommissie op 4 november 2013 overgelegde stuk "Bijlage 1a", waarin is vermeld dat nooit meer dan 50% van de studenten voor de toets mag zakken. Verder voert verzoeker aan dat het beleid om uitsluitend te bezien of de cesuur bij een hertentamen aanpassing behoeft indien 100% van de studenten het tentamen niet heeft behaald, onredelijk is.

Voormelde "Bijlage 1a" behelst een samenvatting van het eerste tekstblok van artikel 7.4 van de Regels en Richtlijnen voor de Examens 2012-2013, voor zover hierin is bepaald hoe de cesuur wordt berekend. In het tweede tekstblok van voormelde bepaling is opgenomen dat bij de tweede maal dat een tentamen wordt afgenomen binnen hetzelfde studiejaar dezelfde cesuur wordt gehanteerd als bij de eerste keer dat het tentamen in hetzelfde jaar wordt gehouden, tenzij de examencommissie anders beslist. Hieruit volgt dat de in het eerste tekstblok van voormelde bepaling opgenomen cesuurberekening de cesuur van het reguliere tentamen betreft. Dat daarbij als randvoorwaarde geldt dat maximaal 50% van de studenten voor de toets zakt, leidt dan ook niet tot het oordeel dat de cesuur voor het hertentamen moet worden aangepast.

[naam 2], adviseur onderwijs binnen het Erasmus MC met als aandachtsgebied toetsing, (hierna: [naam 2]) is in haar notitie van 14 november 2013 namens de examencommissie ingegaan op de kwaliteit van het hertentamen en de cesuur die daarbij is toegepast. In deze notitie is onder meer vermeld dat het Erasmus MC een aantal indicatoren hanteert om de kwaliteit van een toets achteraf te borgen: betrouwbaarheid, het discriminerend vermogen, de moeilijkheidsgraad en de toetsomvang in punten uitgedrukt. Op grond van de toets- en itemanalyse is er volgens [naam 2] geen reden om te twijfelen aan de kwaliteit van tentamen 1C1 in het studiejaar 2012-2013, zowel wat betreft het reguliere tentamen als de herkansing. [naam 2] wijst er verder op dat bij de tweede maal dat een tentamen wordt afgenomen binnen hetzelfde studiejaar dezelfde 'procentuele' cesuur wordt gehanteerd als bij de eerste keer dat het tentamen in hetzelfde studiejaar werd gehouden, opdat van studenten in de tweede mogelijkheid eenzelfde beheersingsniveau van de stof wordt gevraagd als van studenten tijdens de eerste tentamenmogelijkheid is gevraagd. Voorwaarde om met dezelfde 'procentuele' cesuur te werken is dat de tentamens van de eerste en tweede tentamen gelegenheid binnen één academisch jaar onderling uitwisselbaar zijn. Vijf instrumenten waarmee binnen de opleiding Geneeskunde wordt gewerkt om dat te waarborgen zijn: het werken met een toetsmatrijs, de beoordeling van de vraagconstructie, het bespreken van de tentamens in een tentamenteam, het tegelijkertijd inleveren van de vragen om beide tentamens gelijktijdig te kunnen samenstellen, en de controle op extreme waarden van de indicatoren in de toets- en itemanalyse. Zo is onder meer alertheid geboden bij de extreme waarde dat 100% van de studenten is gezakt. De toets- en itemanalyse van het hertentamen geeft geen aanleiding de cesuur aan te passen. Er is geen sprake van extreme waarden, aldus [naam 2].

Het hiervoor weergegeven beleid is niet onredelijk. Voorts heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat dit beleid bij het hertentamen onjuist is toegepast. Hetgeen de door verzoeker meegebrachte toetsdeskundige, drs. J.D. Huizinga, in zijn stukken en ter zitting in dit kader naar voren heeft gebracht, leidt niet tot een ander oordeel. Derhalve heeft verweerder terecht overwogen dat geen grond bestaat voor het oordeel dat de examencommissie bij het hertentamen niet in redelijkheid heeft kunnen vasthouden aan de cesuur die is gehanteerd bij het reguliere tentamen dat in hetzelfde studiejaar is afgenomen.

Het betoog faalt.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.